

Arrest

nr. 113 253 van 31 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 8 oktober 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende op 11 oktober 2012 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 25 juni 2013 een beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd. Verzoeker werd hiervan op 27 juni 2013 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil, afkomstig uit Karanagar (Jaffna district) en bent u in het bezit van de Sri Lankaanse nationaliteit. In 1996 vluchtte u met uw moeder, broer en zus mee naar de Vanni-regio, waar jullie zich in Viswamdhu vestigden. Uw vader was voorheen door militairen opgepakt in Jaffna. In 2011 werd u door het LTTE tegen uw wil meegenomen. Ze wilden u inzetten in de oorlog en achtten u ouder door uw lengte. Nadat ze erachter kwamen dat u toen slechts 11 jaar oud was, werd u door het LTTE ondergebracht in een weeshuis, genaamd Arivichchollai gelegen te Paranthan aan de Paranthan 'Santhi' of kruising (Kilinochchi district). Daar verbleef u tot 2005, toen u de leeftijd van 16 jaar bereikte. Deze school werd geleid door iemand van het LTTE. In deze periode had u geen enkel contact met uw ouders. In 2005 werd u door het LTTE overgebracht naar een school voor mindervaliden in Iniyavalvu, gelegen nabij bij Paranthan kruising, alsook nabij Sencholaï. U had als taak er mindervaliden in hun dagelijks leven bij te staan en de plaats schoon te maken. Door een probleem aan uw ogen kon u immers niet zelf ingezet worden in de strijd. Daar verbleef u tot 2008, toen u en de anders bewoners van deze school omwille van de oorlog door het LTTE werden overgebracht naar een woning van het LTTE in Madavachchi. Daar verbleven jullie ongeveer 2 à 3 maanden. Daarna verplaatsten jullie zich naar Vaniyanmaddam en vervolgens naar Vallayarmaddam en daarna naar Pokkanai. Vervolgens vluchtte u via Iddakaddu en Velivaikal naar Mullivaikal. Op deze laatste plaats verbleef u in het ziekenhuis. Het was in Mullivaikal dat het LTTE jullie liet gaan. Vervolgens ging u met een grote groep mensen naar Viswamadhu, waar u zich op 24 april 2009 overgaf aan het Sri Lankaans leger. U werd vervolgens eerst naar Omathai gebracht, van waaruit u vervolgens werd overgebracht naar het opvangkamp Mini Paamp in Chettikulam. Daar werd u met andere jongeren opgesloten in een kamer. Doordat militairen mensen waren beginnen execturen, braken er op 29 april 2009 rellen uit in dit kamp. U slaagde er toen in met enkele andere te ontsnappen uit dit kamp. U vluchtte hierop naar de regio Mannar, waar u tot uw vertrek uit Sri Lanka op verschillende plaatsen langs de kust in de omgeving van Vilvattakaddu. U werkte in de visserij en leefde in die periode een teruggetrokken bestaan. Op 8 oktober 2012 verliet u per vliegtuig Sri Lanka. De volgende dag kwam u aan in Moskou (Russische Federatie). U reisde met een vals paspoort. Over de weg reisde u vervolgens verder naar België, waar uw beide ouders, S.(...) P.(...) en K.(...) (O.V. 5.149.233), en uw broer en zus verblijven. Op 11 oktober 2012 diende u in België een asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: Sri Lankaanse paspoorten en geboorteaktes van uw ouders, uw broer en uw zus; uw Sri Lankaanse identiteitskaart; uw geboorteaktes en de huwelijksakte van uw ouders.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet hebt aangetoond dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verblijf in de periode 2001 tot 2005 in het weeshuis Arivichchollai in Paranthan geen geloof kan gehecht worden. Uw verklaringen in dit verband afgelegd tijdens uw gehoor op het Commissariaat-geneaal waren allesbehalve overtuigend. Zo verklaarde u uitdrukkelijk en herhaaldelijk dat dit weeshuis gelegen was in de buurt van de Paranthan-kruising, in de omgeving van Kilinochchi (CGVS, p. 2). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt evenwel dat een LTTE weeshuis met deze naam gelegen was nabij het dorp Kaiveli in Puthukudiyiruppu, wat niet overeenstemt met uw verklaringen. Bovendien bleek uw geografische kennis over de juiste locatie van dit weeshuis in Paranthan allesbehalve overtuigend. Ofschoon u herhaaldelijk te kennen gaf dat deze kostschool gelegen was nabij Kilinochchi in de omgeving van de Paranthan kruising, stelde u tegelijkertijd dat de plaatsen Kaiveli, Thevipuram, Suthanti Puram en Udayarkaddu eromheen lagen (CGVS, p. 2 en 3). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt evenwel dat dit dorpen zijn in de omgeving van Puthukkudiyiruppu en dus niet in de omgeving van Kilinochchi en Paranthan. Later tijdens ditzelfde gehoor op het Commissariaat-generaal gaf u zelfs te kennen dat Kaiveli en Udayarkaddu tussen Kilinochchi en Paranthan liggen (CGVS, p. 11). Ook dit stemt niet overeen met de werkelijkheid. U slaagde er voorts evenmin in de locatie van deze school duidelijk te situeren vanuit Paranthan kruising. Ter verantwoording van uw onwetendheid terzake, verwees u naar het feit dat u daar niet buiten mocht rondlopen en steeds onder begeleiding van het LTTE was (CGVS, p. 3). Dit overtuigt echter niet, temeer u tegelijkertijd stelde gedurende lange periode woonachtig te zijn geweest in deze regio. Voorts dient te worden vastgesteld dat ook aan uw daaropvolgend verblijf tot 2008 in een zorgtehuis voor mindervaliden genaamd Iniyavalvu te Iniyavalvu (tevens nabij Paranthan kruising) geen geloof kan gehecht worden. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat er in de Vanni inderdaad een door het LTTE beheerde school voor mindervaliden met de naam 'Iniya Valvu' (Sweet Life) bestond. Deze lag evenwel in Vallipunam, Mullaitivu district, en dus niet nabij Paranthan kruising en Kilinochchi zoals u ook hier aangaf (CGVS, p. 10 en 11). U beschikt verder ook over geen enkel

document dat uw verblijf van 2001 tot 2008 op deze twee plaatsen enigszins zou kunnen staven of dat kan aantonen dat u effectief ooit in de Vanni regio woonachtig was.

Voorts kon u ook uw verblijf in de Vanni van 2008 tot april 2009 niet aannemelijk maken. U verklaarde voor de oorlog in deze periode naar verschillende plaatsen in de Vanni te zijn gevlucht, om zich vervolgens op 24 april 2009 te Viswamadhu over te geven aan het Sri Lankaans leger. Uw verklaringen in dit verband bleven evenwel weinig geloofwaardig. U wist vooreerst nagenoeg niets te vertellen over deze laatste oorlog in Sri Lanka, de zogenaamde eindstrijd. Zo kon u niet aangeven wanneer deze laatste oorlog juist begonnen is. U geraakte niet verder dan dat dit in 2005 of 2006 moet zijn geweest (CGVS, p. 9). Ook over het verloop van deze oorlog was uw kennis onvoldoende. U gevraagd wanneer Kilinochchi werd veroverd door het Sri Lankaanse regeringsleger situeerde u dit verkeerdelijk in achtste maand van 2008. U voegde eraan toe dat dit na de aanval op Chencholai (weeshuis) was (CGVS, p. 9). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat Kilinochchi op 1 januari 2009 werd ingenomen door het regeringsleger. Voorts blijkt tevens uit de ons beschikbare informatie dat er tijdens de laatste oorlog effectief een grote aanval plaatsvond op het Chencholai weeshuis. Deze vond evenwel plaats op 14 augustus 2006. Hierbij kwamen minstens 61 kinderen om het leven. Uit de ons beschikbare informatie blijkt overigens dat dit weeshuis in de directe nabijheid van het zorgtehuis waar u toen verbleef. Meer kennis van zaken mag derhalve van u verwacht worden. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat deze aanval plaatsvond 3 dagen na de sluiting van de A9 autoweg te Muhamalai en Omanthai, wat algemeen als het startschot van deze laatste oorlog wordt aanzien. U wist weliswaar dat deze weg in 2006 werd afgesloten, maar herinnerde zich de juiste datum hiervan niet. Nochtans vormt deze datum (11 augustus 2006) een belangrijke datum voor de Tamils en mag verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. U kon daarnaast evenmin duidelijk aangeven wanneer de slag bij Anandhapuram (Puthukuddiyiruppu) plaatsvond. Deze vond plaats van 29 maart tot 5 april 2009 en luidde de militaire nederlaag van het LTTE en het einde van de oorlog in. Deze stopte abrupt op 18 mei 2009 met de dood van de leider van het LTTE Velupillai Prabhakaran en de volledige annulatie van het LTTE. Ook van dit laatste was u niet op de hoogte. U gaf te kennen dat deze oorlog reeds stopte op 24 april 2009, toen u zich overgaf aan het leger (CGVS, p. 9). U bleek evenmin al gehoord te hebben van de 'veilige zones voor burgers' of 'no fire zones' voor burgers die tijdens deze oorlog door het regeringsleger werden afgekondigd, dit ofschoon u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal aangaf tijdens de oorlog op plaatsen in deze zones verbleven te hebben (CGVS, p. 10). De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt bijkomend ondermijnd door de vaststelling dat uw opeenvolgende verklaringen afgelegd tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal, alsook tussen uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken bij het invullen van de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal én uw gehoor op het Commissariaat-generaal over het tijdstip van uw vertrek uit dit zorgtehuis niet stroken. Zo situeerde u op de Dienst Vreemdelingenzaken uw vertrek uit dit zorgtehuis in 2009 (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5.). Aanvankelijk situeerde u op het Commissariaat-generaal uw vertrek uit dit tehuis tevens in 2009. U gaf hierbij te kennen tijdens de maand juli of augustus van 2009 uit dit tehuis vertrokken te zijn omwille van de oorlog (CGVS, p. 3). Gezien het verloop van de oorlog en het feit dat deze reeds eindigde op 18 mei 2009, was dit op zijn minst opmerkelijk te noemen. Geconfronteerd hiermee wijzigde u uw initiële verklaringen en gaf u aan in 2008 reeds uit dit tehuis vertrokken te zijn (CGVS, p. 4).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan evenmin enig geloof gehecht worden aan uw daaropvolgende verblijf in en ontsnapping uit een opvangkamp in Chettikulam. Dat aan uw verblijf in één van de interneringskampen voor burgers in Chettikulam overigens geen geloof kan gehecht worden, blijkt tevens uit het feit dat u de juiste naam van dit kamp niet bleek te kennen en evenmin correct kon aangeven waar dit juist gelegen is. De interneringskampen voor burgers die tijdens en na de oorlog in Chettikulam waren ingericht, werden, zo blijkt uit de ons beschikbare informatie, aangeduid met de verzamelnaam 'Menik Farm' en niet 'Mini Paamp' zoals u stelde tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS, p. 4). Deze kampen waren bovendien gelegen te Chettikualm aan de weg die Vavuniya met Mannar verbindt, en niet zoals u stelde langs de A 9 autoweg (CGVS, p. 11). Voorts kan in dit verband gewezen worden op een opmerkelijke tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken één keer op 24 september 2009 door het leger van Sri Lanka opgepakt te zijn en toen voor 5 dagen opgesloten te zijn in een kamp van het leger, terwijl u deze feiten op het Commissariaat-generaal herhaaldelijk op 24 april 2009 situeerde (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.1 en vraag 3.5 en gehoorverslag CGVS, p. 5).

Gelet op bovenstaande vaststellingen aangaande uw verblijf in de Vanni, komt de geloofwaardigheid van bewering omwille van uw achtergrond en ontsnapping in 2009 uit het opvangkamp te Chettikulam door de Sri Lankaanse autoriteiten te worden gevisieerd tevens volledig in het gedrang.

Volledigheidshalve dient nog te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Het UNHCR in zijn *Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of sylum-Seekers From Sri Lanka* d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden van Sri Lanka is evenmin voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Dit was wel nog het geval volgens de UNHCR *Eligibility Guidelines* voor Sri Lanka van april 2009. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE, kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt banden te hebben met LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u echter op geen enkele manier het Commissariaat-generaal weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan. Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat de twaalf risicofactoren waar naar het Europees Hof voor de Rechten van Mens verwijst voor de beoordeling van asielaanvragen van Tamils uit Sri Lanka en andere risicofactoren gedetecteerd door het Commissariaat-generaal in haar *Subject Related Briefing "Sri Lanka. Risico bij Terugkeer"*, voor zover relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag, mee in overweging werden genomen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is in bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag zijn overigens evenmin van die aard om bovendaande vaststellingen te doen wijzigen. Uw identiteit en familiesamenstelling worden immers niet door mij betwist.

Ook in het kader van de asielaanvraag van uw ouders werd in het verleden door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

"Verzoeker werd het statuut van vluchteling en subsidiair beschermingsstatuut geweigerd daar het CGVS meent dat hij niet voldoende aangetoond heeft dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees

voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of dat hij een reeel risico loopt op het lijf den van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bovendien schendt de beslissing van het CGVS de algemene beginselen van behoorlijk bestuur:

- redelijkheidsbeginsel:

Dit betekent dat als het CGVS een beslissing neemt, dit in alle redelijkheid moet doen. Dit betekent dat alle belangen die bij de beslissing gemoeid zijn tegen elkaar moeten zijn afgewogen. Dat het duidelijk is dat het CGVS dit beginsel flagrant schendt, door geen rekening te houden met de belangen van verzoeker!

- Zorgvuldigheidsbeginsel:

De overheid moet een besluit zorgvuldig voorbereiden en nemen. Het CGVS heeft nagelaten de situatie van verzoeker grondig te onderzoeken. Men onderzoekt niet of verzoeker terug kan keren naar zijn land van herkomst

- Motiveringsplicht:

De motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn.

De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) .1. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiele en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier. Uit de bestreden beslissing kan op geen enkele wijze afgeleid worden op welke basis dan wel de beslissing is genomen. Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de formele motiveringsplicht.

De Conventie van Geneve van 1951 omschrijft een vluchteling als volgt: "Elke persoon die zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit heeft of, indien hij geen nationaliteit heeft, buiten zijn land van herkomst bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of wil inroepen omdat hij vreest voor vervolging omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep, of zijn politieke overtuiging".

Verzoeker is ervan overtuigd dat hij aan deze omschrijving voldoet en begrijpt dan ook niet waarom het CGVS een negatieve beslissing heeft genomen met betrekking tot zijn asielaanvraag. Huidige beslissing is dan ook een schending van de artikels 1 en 2 afdeling A van de conventie.

Dat verzoeker zich met deze beslissing absoluut niet akkoord kan verklaren en het volgende wenst te benadrukken:

3.1. M.b.t. de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing

a) Aangaande het asielrelaas van verzoeker

Het CGVS stelt dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging en dat er weinig geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas. Verzoeker wenst hierop te reageren.

Verzoeker is Sri Lanka ontvlucht nadat hij vreesde voor zijn leven. Om dit te kunnen doen, richtte hij zich tot een mensensmokkelaar. Deze smokkelaar raadde hem aan zijn asielaas aan te passen om meer kans te maken.

Er werd hem immers meegedeeld dat hij diende te stellen zo lang mogelijk in contact met leden van de LTTE te zijn geweest.

Dat verzoeker inderdaad een onjuist asielrelaas heeft opgegeven. Hij deed dit gezien zijn uiterst precaire situatie en geleid door de enorme angst.

Immers er werd hem door de smokkelaar duidelijk gemaakt dat hij geen kans zouden maken om erkend te worden als vluchteling, indien hij de waarheid vertelde.

Verzoeker is zich ervan bewust dat hij hierdoor een grove fout heeft gemaakt en wenst deze dan ook recht te zetten. Hij wenst bij deze het correcte asielrelaas mee te delen.

Dat hij nooit de intentie gehad heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden. Hij werd geleid door zijn angst en een gegronde vrees voor vervolging en de noodzaak om zich bij zijn familie te voegen die hij al die jaren had moeten missen, waardoor hij naar de instructies van de mensensmokkelaar luisterde. Verzoeker wenst te verwijzen naar arrest nr. A/A.190.210/XIV- 30.643. Van de Raad van State dd. 04.12.2008, waarin het volgende beslist werd: "Dat de toenmalige Vaste Beroepscommissie meermaals oordeelde dat zelfs bij fraude de vrees voor vervolging dient gecontroleerd. Dat zij dus wel een belang heeft bij het onderzoek van haar asiel."

Verder stelt het arrest dat: "Er is een schending van de wet en een machtsoverschrijding. Dat door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen grondige controle naar het onderzoek van het Commissariaat Generaal werd doorgevoerd naar de mogelijke vervolging van verzoeker, in de zin van de Vluchtelingenconventie, en in de zin van de subsidiaire bescherming bij terugkeer naar zijn land."

Verzoeker wenst op te merken dat zelfs indien men twijfelt aan het originele asielrelaas van verzoeker, dit geen afbreuk doet aan het feit dat er niet getwijfeld wordt aan de identiteit van verzoeker en de onveilige toestand in Sri Lanka zogen voor een reeel gevaar voor zijn leven of persoon.

Aldus dient de vraag gesteld worden in welke mate een vreemdeling, van wie niet betwist wordt dat er in zijn hoofd een reeel risico bestaat op ernstige bedreigingen van diens leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld, geen wettig belang zou hebben om beroep aan te tekenen tegen een weigering tot toekenning subsidiaire beschermingsstatus louter en alleen omdat hij eerder terloops de procedure heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden. Dat de Raad van State zich hier reeds over uitgesproken heeft. Het arrest nr. 191.586 van 18.03.2009 stelt ianers het volgende:

Overwegende dat het algemeen rechtsbeginsel "fraus omnia corrumpit" er niet aan in de weg staat een vreemdeling, ten overstaan van wie door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatslozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de staatslozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus is genomen, over het vereiste wettelijke belang beschikt om die beslissing bij de Raad voor Vreemdelingen aan te vechten..."

Dat uit het voorgaande zeer duidelijk blijkt dat er geenszins twijfel bestaat over de identiteit van verzoeker en de veiligheidssituatie in Sri Lanka.

Dat de gegronde vrees in hoofd van verzoeker onderzocht dient te worden!

Dat het onzorgvuldig is van het CGVS om dit niet te .doen!

b) aangaande de "gewijzigde" veiligheidssituatie

In tegendeel tot wat het CGVS stelt, is de situatie in Sri Lanka, zeer onveilig.

Gelieve in de bijlage verschillende stukken te vinden van onafhankelijke mensenrechtenorganisatie die dit bevestigen.

Wanneer verzoeker zou moeten terugkeren zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden.

Het is duidelijk dat voor de Sri Lankaanse asielzoekers hun regering er alles aan doet om voor de buitenwereld duidelijk te maken dat zij terug op de democratische weg zijn en dit omdat zij uiteraard nood hebben aan financiële hulp, doch dit betekent nog niet dat de plaatselijke situatie verbeterd is.

In de steden is de situatie weliswaar voorlopig verbeterd doch niet in afgelegen dorpen.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Sri Lanka.

Bij terugkeer zou verzoeker dan ook een ernstig risico lopen zich te moeten verantwoorden en dus ook kans hebben om ernstige schade op te lopen ten aanzien van zijn persoon.

Dat hij dan ook niet kan terugkeren zonder werkelijk gevaar voor zijn leven. Hij is uit Sri Lanka gevlucht omwille van de problemen die hij had met het nationale leger.

Bovendien schendt het CGVS het rechtszekerheidsbeginsel door te stellen dat verzoeker kan terugkeren naar zijn land van herkomst, omwille van de, zagezegd, gewijzigde veiligheidssituatie.

Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur.

Immers gelijke gevallen dienen gelijk behandeld te worden. Dit is in casu niet het geval.

c) aangaande de neergelegde documenten

Het is onbegrijpelijk voor verzoeker waarom de neergelegde documenten niet volstaan voor het CGVS.

Waarom volstaan deze documenten niet?

Het is onbegrijpelijk voor verzoeker hoe verwerende partij, in eerste instantie het bestaan en het belang van het document kan erkennen en er vervolgens weigert rekening mee te houden!

Het CGVS schendt hierdoorflagrant het zorgvuldigheidsbeginsel!

Het CGVS merkt terecht op dat in hoofd van een asielaanvrager de verplichting op hem rust om zijn herkomst en asielrelaas, waar mogelijk, te staven met de nodige documenten. Verzoeker is van mening dat hij dit ook gedaan heeft!

Dat dit . dan ook een flagrante schending uitmaakt van de motiveringsplicht!

De formele motiveringsplicht vereist dat de feitelijke en juridische motieven in de beslissing zelf weergegeven worden.²

In casu wordt dit niet gedaan.

Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de formele motiveringsplicht.

Verzoeker heeft er alles aan gedaan om documenten neer te kunnen leggen ter staving van zijn asielrelaas.

Het is dan ook niet redelijk van het CGVS om hier geen rekening mee te houden zonder dit afdoende te motiveren!

Verzoeker heeft er alles aan gedaan om zijn asielrelaas te kunnen staven. Dat verwerende partij het redelijkheidsbeginsel dan ook schendt door geen rekening te houden met de neergelegde documenten! Dat al zijn familie zich in België bevindt en hem niet in bescherming kunnen nemen indien hij als enige dient terug te keren

3.2 M.b.t. de toekenning van de status van vluchteling aan verzoeker, gelet op het bestaan in zijn hoofde van gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst

Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Geneve d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens -zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen.

Verzoeker meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Geneve om erkend te worden als politiek vluchteling. Ter illustratie wil verzoeker in wat volgt zeer kort de verschillende criteria bijlichten.

a) Gegronde vrees voor vervolging

De situatie in Sri Lanka is nog steeds zeer gevaarlijk en de Sri Lankaanse autoriteiten slagen er niet in om de veiligheid van burgers te garanderen.

Indien verzoeker terug dient te keren naar zijn land van herkomst, zal art 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende:

Niemand mag worden . onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reeel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf.(Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Hoewel de Sri Lankaanse autoriteiten naar buiten toe de schijn ophouden dat er geen problemen zijn in Sri Lanka , dat de oorlog gedaan is en er vrede heerst over heel het land, dat de vroegere LTTE leden of mensen die banden hadden met LTTE niet gefolterd worden, en dergelijke, strookt dit niet met de realiteit. Integendeel de situatie is verergerd.

Zelfs in de gebieden waar er niet gevochten werd, oa Jaffna, is de situatie verergerd.

Hoe zal het dan zijn in de gebieden waar er wel gevochten werd.

Dat er na juli 2010 minstens nog 3 rapporten zijn gepubliceerd over Sri Lanka. (Op 31.03.2011 en op 18.07.2011 en 16.03.2012

Dat in het rapport (d.d. 18.07.2011) Reconciliation in Sri Lanka: harder than ever, nog maar eens verduidelijkt wordt dat twee jaar na de oorlog de Tamils nog steeds onderdrukt worden.

Dat de conclusie van het rapport als volgt luidt :

Reconciliation after long periods of conflict never happens quickly. But in Sri Lanka there is a serious risk it may not happen at all .

The" government tells a very different story to the international community and to its own people about its agenda r claiming that it is pursuing reconciliation and taking care of all those who suffered in the war. But thereality on the ground , especially in the devastated north, is profoundly different, and resentment among many Tamils is growing.

To avoid an eventual return to violence, the government must change course drastically!! "

"Attention must be paid to the many victims of these tree decades of war and political violence from all three main ethnic groups- Sinhalese, Tamils, Muslims. "

Dat het overduidelijk is dat de situatie niet verbeterd is en de overheid niet het nodige doet om de Tamils te beschermen.

Dat uit het rapport van UNHCR d.d. 31.03.2011 duidelijk kan afgeleid worden dat de situatie niet verbeterd is. Integendeel dat de mensen nog steeds vervolgd worden en hun leven nog steeds in gevaar is.

Dat het rapport van het UNHCR , duidelijk is dat er zware overtredingen zijn geweest en nog steeds zijn door het Sri Lankese leger op het vlak van mensenrechten.

Dat er niet getwijfeld werd in het rapport over het feit dat er mensen willekeurig werden opgepakt gefolterd, verkracht, enz ...

Dat men hiermee niet voldoende rekening heeft gehouden.

Dat in het recentste rapport nog maar eens verduidelijkt wordt dat zowel de LTTE als de overheid tijdens de burgeroorlog ,de bevolking in gevaar brachten.

... the Sri Lankan Army (SLA) advanced its military campaign in the Vanni, using large scale and widespread shelling at times with heavy weapons, ... (3)

Denial of humanitarian assistance : the government systematically deprived persons in the conflict zone of humanitarian assistance, ... (4)

Dat de overheid mensen nog steeds vervolgd etc ...

... using civilians as a human buffer ...

... using military equipment in the proximity of civilians ... Forced recruitment of children ...

... Killing civilians attempting to flee LTTE control . . Dat in het rapport van 16.03.2012 het volgende wordt gesteld: P13 :

A series of killings, disappearances, violent robberies and physical assaults - some targeting known opponents of the government - rocked Jaffna in late 2010 and early 2011...

There also continue to be regular physical attacks on journalists, students, politicians and other politically

active Tamils in the north despite — some would say because of - the large military presence...

P14 :

Other forms of political activity are also routinely disrupted by authorities in the north. Public, including religious, commemorations for Tamil civilians killed in fighting have effectively been banned since the end of the war. On 21 November 2011, military and police reportedly attempted to restrict any commemoration of "Martyrs" or "Heroes Day", the LTTE's annual memorial for fallen fighters, across the north and east.

P15 :

...in Jaffna the police and army personnel detained and harassed 42 human rights and political activists travelling to the protest from the south.

P :35 : Conclusion

... While the situation is calm now — the Tamil population is exhausted by war, broken by defeat and, after decades of LTTE tight control, sadly acclimatised to authoritarian rule - it will not necessarily remain that way.

...The situation is not irreversible and could be turned around with an approach that followed general principles of participatory and transparent development. Political processes that gave the Tamil majority in the province a democratic voice in their future would go a long way to diminishing the risks.

The UN and donors must speak out against the failings of governance in the north and the undemocratic nature of decision-making there. All have a responsibility to go the extra mile to insist they are allowed to rebuild the postwar Northern Province in a manner that does not lead to renewed violence. De toestand in Sri Lanka is thans op zijn minst nog steeds ernstig en zorgwekkend en dient uiterst voorzichtig beoordeeld te worden.

Er zijn in hoofdte van verzoeker dan ook objectieve en subjectieve redenen voorhanden om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

Hij vreest voornamelijk onmiddellijk gearresteerd te worden door de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van het feit dat hij tamil is en banden heeft gehad met LTTE in het verleden!! 3

Het Europees Hof heeft in de zaak E.G. vs het Verenigd Koninkrijk 8 achtergrond risico factoren opgesteld waarmee beoordeeld wordt wanneer de terugkeer naar het land van herkomst risico vol is:

- 1) Etnische Tamil*
- 2) Asielaanvraag in een ander land*
- 3) Terugkeer uit (Londen)*
- 4) Wellicht te weinig ID informatie*
- 5) Banden met LTTE*
- 6) Actief lid zijn*
- 7) Voorgaande arrestaties*
- 8) Littekens*

Verzoeker heeft 5 van de 8 risico factoren:

Het volgende werd in het arrest gesteld:

We agree that, with some luck, the applicant may avoid arrest and detailed investigation on his arrival at Colombo airport

If the applicant is deported and if the risk of ill-treatment is genuine, he would at best be exposed to inhuman and degrading treatment by the Sri Lankan authorities.

I

...whereas if the latter scenario comes true, the applicant may not survive

Dat er verschillende bronnen zijn die melden dat asielzoekers die terugkeren onmiddellijk op de luchthaven worden opgepakt en verhoord, gemarteld. Sommigen worden maanden vastgehouden.

Freedom From Torture heeft verschillende rapporten en artikels gepubliceerd waaruit blijkt dat asielzoekers die terugkeren gefolterd en gemarteld worden.

Human Rights Watch has documented eight recent cases in which people forcibly returned to Sri Lanka have been subjected to torture including refused asylum seekers removed from the UK on charter flights in 2011. Medical evidence supporting their claims has been obtained.

The torture techniques identified - beating, burning, suspension, asphyxiation techniques, rape - and the fact that many of those detained say they only escaped through the payment of bribes are, a chilling reminder that torture continues to be perpetrated by both the army and police with stark impunity in Sri Lanka, despite the government's protestations to the Committee Against Torture of a 'zero tolerance' policy. "4

In het volgende artikel *Fears for Torture : survivors as rejected asylum seekers returned to Sri Lanka*, wordt het volgende gesteld:

Freedom from Torture has seen a large increase in the numbers of traumatised asylum seekers referred for help in recent years. Accounts of burnings with hot irons, rape, sexual abuse and long periods of solitary confinement have been commonplace in clients' testimony.

While accountability for human rights violations in Sri Lanka remains elusive, in April 2011 a UN Panel of Experts submitted a long-awaited report concluding that tens of thousands of civilians were killed in northern Sri Lanka between January and May 2009. This week's Channel 4 documentary 'Sri Lanka's Killing Fields' provided further evidence of serious abuses. Freedom from Torture has joined many others in calling for an independent investigation to be launched.

Dat ook het HUMAN RIGHTS WATCH verschillende artikels heeft gepubliceerd over asielzoekers die terugkeren naar Sri Lanka.

Op 24.02.2012 werd het volgende gepubliceerd :

Human Rights Watch has documented eight recent cases in which people deported to Sri Lanka have faced serious abuses. A Tamil deportee from the United Kingdom RS (a pseudonym for security reasons), said that army soldiers in Sri Lanka arrested him on December 29, 2011.

He alleged that during interrogation he was beaten with batons and burned with cigarettes, and that his head was doused with kerosene. He also said that his head was submerged in a bucket of water, that he was hung upside down, and that hot chilis were placed under his head and chest. He said that as a result of this torture, he confessed to being a member of the separatist Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), which were defeated in May 2009. He said that he paid a substantial bribe to escape from detention, and fled back to the United Kingdom, where he has applied for asylum.

DB, a Tamil deported from the United Kingdom in 2011, said that he was arrested at a Sri Lankan army checkpoint on December 10. He alleged that he was forced to strip naked and burned with cigarettes and beaten until he agreed to sign a document in Sinhala. He said the soldiers told him he had to work as an informer for the army to identify former LTTE cadres. Like RS, he said he escaped detention after a family member paid a bribe for his release, then secured false documents to return to the United Kingdom, where he has again applied for asylum status.

Another 2011 deportee, AH, alleges that he was arrested by the police Criminal Investigation Department (CID) soon after arriving in Colombo, Sri Lanka's capital.

He said that he was stripped naked and was beaten and tortured until a family member paid a bribe for his release.

Human Rights Watch has also documented cases of Tamil deportees who alleged to have been subjected to rape as a form of torture upon their return to Sri Lanka. In December 2010, CB was arrested at the Colombo airport on his return and was detained for a month by the CID. He said that during this time he was beaten with metal rods and raped four or five times by two men. As he described it, one man would hold him down while the other raped him.

BK, a Tamil woman, alleges that she was arrested at Colombo airport by the CID on her return in April 2010 and kept in detention. She says she was raped by several men during the course of her detention. She described profuse bleeding as a result of these rapes. Both CB and BK managed to secure their release after relatives intervened with the officials holding them. Both fled Sri Lanka and are seeking asylum in the United Kingdom.

Het volgende artikel werd op 25.10.2011 gepubliceerd door Asian Human Rights Commission : SRI LANKA: 'Hundreds tortured' in police custody

The Asian Human Rights Commission (AHRC) said it has documented nearly 100 cases of torture and killings in police custody. This is only the tip of the iceberg that is police torture in Sri Lanka,

Names of 12 people killed in police custody since January have been submitted to the UN committee on torture which is scheduled to release a report on Sri Lanka next month, according to the AHRC.

"The most notable finding of this report is that almost all of the victims whose cases were summarised were randomly selected by the police to be arrested and detained for a fabricated charge," the report said.

Een tijdje geleden publiceerde Human Rights Watch een artikel, waarin het duidelijk de vrees vermeldt wordt dat Sri Lankanen die uitgeprocedeerd zijn en teruggestuurd worden naar hun land van herkomst

het slachtoffer zijn van foltering en misbruik. Human Rights Watch vond tot 12 verschillende zaken, waarin er sprake was van foltering door de autoriteiten, nadat Sri Lankanen teruggestuurd werden naar hun land van herkomst.

Het artikel vermeldt letterlijk: "Until the government can fairly and thoroughly assess asylum claims based on up-to-date human rights information on Sri Lanka, it should suspend returns

Dat hij dus wel degelijk vreest voor persoonlijke vervolging bij terugkeer.

Alles wijst naar de willekeur. De Sri Lankesen die in Colombo landen worden willekeurig gearresteerd en gefolterd tot ze toegeven dat ze lid zijn van LTTE.

Dat ze verkracht worden, hun lichamen worden verminkt, verbrand, ... en veel meer gruwelijke daden om toch maar toe te geven dat zij lid zijn van LTTE.

"The most notable finding of this report is that almost all of the victims whose cases were summarised were randomly selected by the police to be arrested and detained for a fabricated charge," the report said.

Hij kan dus niet terugkeren aangezien zijn leven in gevaar is bij terugkeer.

Dat hij dan ook niet kan terugkeren zonder werkelijk gevaar voor zijn leven. Hij is uit Sri Lanka gevlucht.

Het is voor betrokkene onmogelijk om terug te keren naar Sri Lanka uit vrees voor zijn leven. Hij vreest voor persoonlijke vervolging bij terugkeer. Immers het is juist bij landing dat ze gearresteerd worden en gemarteld worden! ! In het artikel SRI LANKA MUST NOT TORTURE REJECTED ASYLUM SEEKERS wordt het volgende vermeld:

The 26 Sri Lankans, most of them Tamil, were reportedly taken for questioning on their arrival in the capital, Minutes after stepping off the plane !! !! !!!! ! ! ! ! ! !

Amnesty International bevestigt hierbij eveneens dat ze gemarteld worden en mishandeld worden!!

Hij heeft een enorme vrees dat hij bij terugkeer gedood zal worden of minstens onmenselijk behandeld.

Dit is dan ook de reden dat verzoeker, een asielaanvraag indiende, verzoeker ziet geen enkele uitweg meer! Immers hij is geruime tijd afwezig geweest en hijzelf is reeds ontvoerd door de lokale autoriteiten. Hem staat het zelfde lot te wachten als de andere asielzoekers die terugkeren naar Sri Lanka.

Verzoeker is al geruime tijd niet meer in zijn land van herkomst geweest, hij kan niet anders dan zich te beroepen op deze recente berichtgeving van onafhankelijke partijen om een correct beeld te krijgen van de situatie in zijn land van herkomst.

Bovendien wenst verzoeker te wijzen naar recente rechtspraak uit Nederland. In de zaak AWB12/24857 wordt het volgende gesteld: " Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder het standpunt ingenomen dat de informatie die uit de algemene rapporten en artikelen naar voren komt niet betekent dat het relaas van. verzoeker op een andere wijze moet worden beoordeeld dan bij de eerste asielaanvraag van verzoeker is gedaan. Als de situatie in Sri Lanka is verslechterd, laat dit onverlet dat verzoekers vrees niet aannemelijk is bevonden, aldus verweerder. Dit standpunt volgt de voorzieningenrechter niet. Dat verzoekers vrees eerder door verweerder niet aannemelijk is bevonden kan er niet aan in de weg staan dat verweerder, gelet op hetgeen hierboven is overwogen, die vrees aan de hand van de nieuwe informatie opnieuw beoordeelt."

Bovendien hebben zowel Nederland als het Verenigd Koninkrijk hun houding ten opzichte van het uitwijzen van Sri Lankanen gewijzigd.

AWB 12/17917 dd. 22.06.2012 van de Voorzieningenrechter in 's- Gravenhage (Nederland) verklaart het volgende: "De voorzieningenrechter is van oordeel dat met de in overweging 11 genoemde informatie voldoende aannemelijk is geworden dat de situatie van terugkerende afgewezen Tamil-asielzoekers in 2012 wezenlijk is verslechterd ten opzichte van de in het ambtsbericht geschreven periode. Diverse gevallen van marteling zijn gerapporteerd, terwijl niet vastgesteld kan worden dat het ging om personen die zich in een andere situatie dan verzoeker bevonden. In zoverre is daarom sprake van nieuwe feiten en omstandigheden die afbreuk kunnen doen aan het besluit in de procedure, en moet het besluit van verweerder worden getoetst."

Dat het voor verzoeker onbegrijpelijk is, hoe twee buurlanden een totaal andere visie kunnen hebben op dezelfde situatie als de Belgische autoriteiten.

Nederland heeft een duidelijk standpunt ingenomen inzake het repatriëren van Sri Lankanen.

Vluchtelingenwerk Nederland publiceerde in de loop van 2013 verschillende Updates waarin, onder andere, het volgende wordt gesteld:

Update nr. 6 van 2013, p 11.:

" In het nieuwe Human Rights World Report dat op 31 januari 2013 is verschenen wordt gesteld dat er voor Tamils met vermeende banden met de LTTE een toename was van het risico om gearresteerd of gemarteld te worden. Teruggekeerde Tamils, waaronder uitgezette asielzoekers, rapporteerden over detentie en beschuldigingen van banden met de LTTE of deelname aan anti-regeringsactiviteiten in het buitenland."

Update nr. 9 van 2013, p 3:

"De IND moet de terugkeer naar Nederland faciliteren van een Tamil die in augustus 2012 uitgezet is naar Sri Lanka."

Update nr. 10 van 2013, p 4:

"De rechtbank is van oordeel dat voldoende aannemelijk is geworden dat de situatie voor terugkerende afgewezen asielzoekers in 2011 en 2012 wezenlijk is verslechterd ten opzichte van de in het ambtsbericht van juni 2010 beschreven periode. Uit de overgelegde stukken (rapporten uit 2012 over de terugkeerders van onder ander Freedom from Torture en Tamils against Genocide) blijkt immers dat er diverse gevallen bekend zijn van Tamils die bij terugkeer naar Sri Lanka gevangen zijn genomen en gemarteld.

Het gaat met name om personen die door de Sri Lankaanse autoriteiten verdacht werden van eigen betrokkenheid of betrokkenheid van hun familieleden bij de LTTE." Update nr. 12 van 2013, p 2:

"Diverse gevallen van marteling zijn gerapporteerd, terwijl niet vastgesteld kan worden dat de personen over wie is gerapporteerd, zich in een andere situatie bevonden dan waarin eiseres zich zal bevinden als zij terugkeert."

Update nr. 19 van 2013, p 9:

"Er zijn veel landenrapporten over de gevaren bij terugkeer voor Tamils die eveneens ingebracht kunnen worden bij (herhaalde) asielaanvragen voor Tamils."

Uit het voorgaande mag duidelijk blijken dat de situatie in Sri Lanka, tot op heden, nog gevaarlijk is.

Bovendien worden mensen die terugkomen uit het buitenland extra geïsoleerd.

Ten eerste omdat ze uit het buitenland komen worden ze verondersteld veel geld te hebben en worden ze daarom gearresteerd en mishandeld.

En ten tweede omdat er verondersteld wordt dat ze in het buitenland hebben verbleven om activiteiten van de LTTE te ondersteunen. Dat zijn leynen wel degelijk in gevaar zou zijn indien hij dient terug te keren.

Het is duidelijk dat de algemene situatie in Sri Lanka zeer onveilig is voor verzoeker. Maar er heerst ook een persoonlijke dreiging voor zijn fysieke integriteit.

b) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Geneve verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Dat verzoeker volledig aan deze voorwaarde voldoet. Hij vormt immers een doelwit omwille van het feit dat hij Tamil is en ervan verdacht wordt banden te hebben met de LTTE.

Dat het dus duidelijk mag zijn dat er inderdaad een werkelijk gevaar dreigt voor verzoeker, indien hij terug dient te keren naar zijn land van herkomst.

Dat het duidelijk mag blijken dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker, en dat hij de vluchtelingenstatus absoluut nodig heeft! c) Onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoeker.

Het is juist omdat hij de bescherming van zijn eigen land/overheid niet kan inroepen dat hij gevlucht is uit zijn land van herkomst. Dat hij zich niet kan wenden tot de politie.

Integendeel zelfs, de Sri Lankaanse overheid slaagt er niet in een betrouwbare indruk na te laten.

Dat verzoeker zich dus niet naar de overheid kan richten, aangezien duidelijk is dat het leger zich laat bijstaan door bepaalde tamilgroepen om alle tamils met banden met LTTE te roeien!

Bovendien vormt hij een doelwit! Men gaat er immers vanuit dat verzoeker banden heeft met de LTTE!

Dat het duidelijk is dat verzoeker de bescherming van zijn land niet kan inroepen.

Dat het CGVS dan ook zwaar in gebreke blijft door niet te onderzoeken, of verzoeker terug kan keren naar zijn land van herkomst.

3.3.M.b.t. de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

Dat de materiele motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoeker gewoon afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan.

De bestreden beslissing laat na te motiveren waarom verzoeker ook niet de subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

Dat het CGVS dient te motiveren in haar beslissing waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Bezwaarlijk kan men stellen dat wordt gemotiveerd waarom verzoeker eveneens het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd.

Dat indien men het dossier van verzoeker grondig onderzoekt niet ernstig getwijfeld kan worden aan het feit dat hij weldegelijk afkomstig is uit Sri Lanka en problemen kent en niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst.

Uit de motivering van het CGVS blijkt niet dat artikel 48/4 § 2 a, b en c onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn.

Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak. Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op hun belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming.

Men heeft echter nooit onderzocht of verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven.

Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoeker zonder evenwel na te gaan of hij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Indien het CGVS van mening is dat de personen niet beantwoorden aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of zij eventueel in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming.

Dat het CGVS hier in gebreke is gebleven en de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft miskend.

Dat verzoeker de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of hij eventueel in aanmerking voor subsidiaire bescherming.

Dit is het geval indien er:

"zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reeel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen"

Indien verzoeker dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert .

Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) .

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut miskend worden aangezien zij geen afdoende motivering aangeeft waarom zij verzoeker weigert.

Men onderzoekt of motiveert niet eens waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Beide statuten dienen onderzocht te worden en gemotiveerd te worden!

Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker nagelaten dit te doen.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiele motiveringsplicht.

Op geen enkele wijze motiveert het CGVS in haar beslissing waarom verzoeker geen subsidiaire bescherming krijgt!

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Sri Lanka.

Bovendien verblijft de hele familie van verzoeker in België. Dat hij niets of niemand meer heeft in zijn land van herkomst en zich bijgevolg tot niemand kan richten voor bescherming of om zijn leven in veiligheid te brengen.

Dat verzoeker werkelijk bescherming nodig heeft gelet op zijn situatie.

De bestreden beslissing is m.b.t. de subsidiaire bescherming, dat een apart statuut vormt, niet afdoende gemotiveerd.

Het is voldoende een risico te lopen om in aanmerking te komen voor het statuut. Dat dit in casu bij verzoeker het geval is.

Dat hij dan ook de subsidiaire bescherming nodig heeft. Dat de motivering van het CGVS manifest ontoereikend is op dit vlak en niet redelijk te verantwoorden gelet op de situatie in het land van herkomst van verzoeker.

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut, gelet op het voorgaande, miskend worden aangezien zij geen afdoende motivering aangeven waarom zij verzoeker weigeren.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiele motiveringsplicht.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Sri Lanka."

Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een uittreksel uit het 'Report of the Secretary-General's panel of experts on accountability in Sri Lanka' van 31 maart 2011, een artikel van Amnesty

International van 17 juni 2011, een artikel van Human Rights Watch van 24 februari 2012 over de terugleiding van Tamils vanuit het Verenigd Koninkrijk, artikels van 17 juni 2011 en 25 februari 2012 van Freedom from Torture, een uittreksel van de Asian Human Rights Commission van 25 oktober 2011, een rapport van Freedom from Torture over de periode 2009-2011, een arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 31 mei 2011 in de zaak E.G. tegen het Verenigd Koninkrijk, een rapport van Amnesty International "Forgotten Prisoners" van februari 2011, een verslag van het anti-foltercomité van de Verenigde Naties van 8 december 2011, een rapport van de International Crisis Group over de rechten van minderheden in het noorden van Sri Lanka van 16 maart 2012, een rapport "*still human still here*" van 12 maart 2012, een rapport van de International Crisis Group van 18 juli 2011 over verzoening in Sri Lanka, twee arresten van de rechtbank in 's Gravenhage (NL) en enkele 'updates' van Vluchtelingenwerk Nederland van 2013.

2.2. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.3. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.4. De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoeker tegelijkertijd de schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient er op te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdelijk zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, in casu, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.5. In de bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats gesteld dat aan verzoekers beweerde verblijf in een weeshuis in Paranthan geen enkel geloof kan worden gehecht omdat hij dit weeshuis geografisch niet correct kon situeren. Ook aan het verblijf van verzoeker in een zorgtehuis voor mindervaliden nabij Paranthan tot 2008 kan volgens de commissaris-generaal geen geloof worden gehecht omdat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat deze school voor mindervaliden elders gelegen is. In de bestreden beslissing wordt er in het algemeen op gewezen dat verzoeker geen enkel document kan voorleggen dat aantoonde dat hij ooit in de Vanni-regio zou hebben verbleven. Daarnaast werd door de commissaris-generaal overwogen dat het verblijf van verzoeker in de Vanni van 2008 tot april 2009 niet aannemelijk was omdat verzoeker onvoldoende informatie kon verstrekken over het verloop van de oorlog en omdat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over het ogenblik waarop hij het tehuis waar hij in 2009 zou hebben verbleven, zou hebben verlaten. De commissaris-generaal besluit dat, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan het verblijf van verzoeker in de Vanni, er evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat hij door de Sri Lankaanse autoriteiten zou worden geveiseerd omwille van zijn ontsnapping uit het opvangkamp te Chettikulam. Verder wordt in de bestreden beslissing ingegaan op de algemene toestand in Sri Lanka waarbij op grond van de UNHCR Eligibility Guidelines wordt gesteld dat alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op hun individuele merites dienen te worden beoordeeld en dat de algemene situatie in Sri Lanka geen aanleiding geeft tot internationale bescherming. Hierbij, zo wordt in de beslissing gesteld, wordt rekening gehouden met de door UNHCR opgesomde risicoprofielen. Het profiel van een Tamil uit het Noorden is volgens de commissaris-generaal onvoldoende om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming aangezien verzoeker er niet in geslaagd is zijn voorgehouden banden met het LTTE aannemelijk te maken. In de beslissing wordt verder vermeld dat de documenten die verzoeker heeft neergelegd niet van aard zijn om de vaststellingen te wijzigen en wordt er tenslotte op gewezen dat ook de asielaanvraag van verzoekers ouders in het verleden aanleiding gaf tot een weigering van de vluchtelingenstatus.

2.6. Van een asielzoeker kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaal-land bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot bescherming, van bij het begin van de procedure in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten

(UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 205). In een eerste onderdeel van zijn middel met betrekking tot zijn asielrelaas geeft verzoeker toe dat hij onder druk van de mensensmokkelaar een onjuist asielrelaas heeft opgegeven. Hierbij verwijst verzoeker naar een aantal arresten van de Raad van State die betrekking hebben op de belangvereiste bij een asielberoep. De Raad stipt echter aan dat onderhavig beroep, ondanks de leugenachtige verklaringen van verzoeker over zijn asielrelaas, niet wordt verworpen wegens gebrek aan het wettig vereiste belang waardoor de verwijzing naar de rechtspraak van de Raad van State dienaangaande weinig dienstig overkomt. Samen met de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt de Raad vast dat verzoeker zijn medewerkingsplicht met voeten blijft treden omdat hij aankondigt zijn correcte asielrelaas te zullen meedelen, maar hierover geen informatie verstrekt. Uit zijn verklaringen ter terechtzitting blijkt dat hij door zijn grootmoeder zou zijn opgevangen en dus geenszins jarenlang door LTTE werd ingelijfd.

2.7. Verzoeker benadrukt verder dat ondanks de twijfel aan zijn originele asielrelaas, niet wordt getwijfeld aan zijn identiteit en de onveilige toestand op Sri Lanka waardoor zijn vrees voor vervolging alsnog dient te worden onderzocht. Waar verzoeker beweert dat het onzorgvuldig is van de verwerende partij om dit niet te doen, wijst de Raad erop dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal na zijn vaststellingen over het ongeloofwaardig karakter van het asielrelaas duidelijk heeft onderzocht of verzoeker op grond van de algemene situatie op Sri Lanka in aanmerking kan komen voor een beschermingsstatuut. Verzoeker kan de commissaris-generaal op dit punt dus geen onzorgvuldigheid verwijten.

2.8. Met betrekking tot de neergelegde documenten (stuk 10, Documenten) beweert verzoeker dat hij er alles aan gedaan heeft documenten neer te leggen ter staving van zijn asielrelaas. De Raad stelt echter vast dat deze documenten geenszins betrekking hebben op het asielrelaas van verzoeker of de voorgehouden vervolgingsfeiten, doch op zijn identiteit en deze van zijn familieleden en het bewijs van hun onderlinge familiebanden, terwijl die, zoals de commissaris-generaal in de beslissing aangeeft, nergens worden betwist.

2.9. Naar aanleiding van de weigering van de vluchtelingenstatus brengt verzoeker de elementen uit de vluchtelingendefinitie in herinnering en beweert hij dat hij dient te worden erkend. Hierbij verwijst verzoeker in de eerste plaats naar de verslechtering van de toestand op Sri Lanka die volgens hem wordt bevestigd door het rapport van de International Crisis Group van 18 juli 2011 (Verzoekschrift, bijlage 15) en door het rapport van de Verenigde Naties van 31 maart 2011 (Verzoekschrift, bijlage 3). Zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, dienen aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka volgens de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from Sri Lanka van 21 december 2012 op basis van hun individuele intrinsieke merites te worden beoordeeld, zodat een algemene verwijzing naar de verslechtering van de toestand in Sri Lanka niet volstaat om als vluchteling te worden erkend.

2.10. Verzoeker vreest bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka onmiddellijk door de Sri Lankaanse autoriteiten gearresteerd te worden omwille van het feit dat hij Tamil is en in het verleden banden heeft gehad met de LTTE. Er dient nochtans te worden aangestipt dat de beweerde banden van verzoeker met de LTTE geenszins bewezen kunnen worden geacht omdat hij zelf toegaf dat zijn verklaringen over zijn verblijf in een weeshuis, een zorgtehuis voor mindervaliden en andere locaties van de LTTE in de periode van 2001 tot 2009 (stuk 7, Vragenlijst DVZ, 20 december 2012, p. 4) niet met de werkelijkheid overeenstemden. Uit niets blijkt dat verzoeker in verband kan worden gebracht met de LTTE. Verzoeker meent nochtans uit het arrest van het EHRM van 31 mei 2011 in de zaak E.G. tegen het Verenigd Koninkrijk een aantal risicofactoren te kunnen afleiden waarvan er een aantal in zijn geval zouden opgaan. Op grond van het rapport van Freedom from Torture (Verzoekschrift, bijlage 9), het artikel van Human Rights Watch (Verzoekschrift, bijlage 5) en het uittreksel van de Asian Human Rights Commission (Verzoekschrift, bijlage 8), meent verzoeker dat asielzoekers bij terugkeer naar Sri Lanka het risico lopen om te worden opgesloten en gefolterd. Verzoeker verwijst ook naar rechtspraak uit Nederland en het Verenigd Koninkrijk dienaangaande (Verzoekschrift, bijlagen 10; 16-17). De Raad wenst in de eerste plaats te benadrukken dat het voorwerp van het beroep een weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal betreft die geen gedwongen terugleiding van verzoeker naar Sri Lanka inhoudt. Bijkomend dient te worden opgemerkt dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing wel degelijk rekening heeft gehouden met de algemene situatie op Sri Lanka en dat het specifieke profiel van verzoeker werd afgetoetst, en dit aan de hand van de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from Sri Lanka van 21 december 2012 en de criteria uit de rechtspraak van het EHRM (stuk 11, Landeninformatie, Antwoord-

documenten CECOCA, UNHCR Guidelines Sri Lanka 2012 en 12 risicofactoren EHRM). Hierbij werd vastgesteld dat verzoeker niet behoort tot één van de categorieën die worden opgesomd in de UNHCR Guidelines en evenmin één van de risicofactoren vertoont uit het arrest van het EHRM (EHRM 17 juli 2008, NA. t. het Verenigd Koninkrijk). Verzoeker beweert dat mensen uit het buitenland extra geviséerd worden omdat verondersteld wordt dat ze vanuit het buitenland de activiteiten van LTTE ondersteunen. De Raad wijst er echter op dat er bij verzoeker geen enkele indicatie voorhanden is die dergelijke veronderstellingen zou ondersteunen. Geen enkele van de door verzoeker als bijlage bij zijn verzoekschrift toegevoegde documenten (Verzoekschrift, bijlagen 3-22) laat toe te besluiten dat er in zijn hoofdte een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan aangezien, zoals de vertegenwoordigster van de commissaris-generaal terecht aanstipte ter terechtzitting, alle verklaringen van verzoeker over zijn verleden als ongeloofwaardig dienen te worden beschouwd. Bovendien is de informatie waarop verzoeker zich baseert in het kader van zijn beweerd risico bij terugkeer naar Sri Lanka van minder recente datum dan de meer actuele informatie waarop de commissaris-generaal zich in het kader van zijn beslissing heeft gebaseerd (stuk 11, Landeninformatie, SRB Sri Lanka, Risico bij terugkeer, 21 maart 2013), waardoor de laatstgenoemde informatie de voorkeur geniet. Hieruit blijkt dat elke Sri Lankaan bij terugkeer grondig wordt gescreend, maar dat er geen duidelijke bewijzen bestaan dat Sri Lankanen bij hun terugkeer onderworpen zullen worden aan foltering, zoals verzoeker beweert.

2.11. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofdte van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op wat hierboven in punt 2.10 werd gesteld over zijn profiel, heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar zijn land van herkomst een risico bestaat op een behandeling die strijdig is met artikel 3 van het EVRM.

2.12. Wanneer het asielrelaas ongeloofwaardig is, is er geen reden om het te toetsen aan de voorwaarden van de definitie uit het Vluchtelingenverdrag of de voorwaarden voor de subsidiaire bescherming. Aangezien verzoeker er geenszins in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn Tamil-origine of zijn banden met de LTTE vervolging of ernstige schade hoeft te vrezen, is zijn betoog over het gebrek aan bescherming door de Sri Lankaanse autoriteiten in casu irrelevant.

2.13. Waar verzoeker naar aanleiding van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus meent dat de beslissing niet voldoende werd gemotiveerd, kan hij niet worden bijgetreden. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Het feit dat de motieven inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op dit punt geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Verder wordt in de bestreden beslissing gesteld dat de algemene situatie in Sri Lanka niet van die aard is *“dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming”* (Bestreden beslissing, p. 3). Hieruit kan worden besloten dat er actueel in Sri Lanka geen situatie van willekeurig geweld bestaat in het kader van een gewapend conflict zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 11, Landeninformatie, SRB Sri Lanka, Militaire nederlaag LTTE – Einde gewapend conflict, 16 juni 2009), blijkt dat er sedert 18 mei 2009 door de overwinning van het Sri Lankaanse leger geen sprake meer is van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin waardoor er voor burgers geen reëel risico op ernstige schade meer bestaat zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.14. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag of van artikel 3 van het EVRM. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Er bestaat geen wanverhouding tussen de motieven en de beslissing waardoor het redelijkheidsbeginsel werd gerespecteerd. Verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden, zodat er geen sprake is van een schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig oktober tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN